

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

LVII. Adjuvabit eam Deus manè diluculò. Psal. 45. v. 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

originalem Genitrici suæ innocentiam, omnî vitâ pretiosiore, conservaret, nullum timuit vitæ propriæ periculum, imò prævisâ Sacratissimæ suæ futuræ passionis, ac mortis, humanâ in carne subeundæ, merita jam tum Matri præservandæ misericorditer applicavit.

§. 7. *Anagramma.*

AVE ANIMA DILECTA, PVRA
à Labe!

Virgo mea dilecta! Tu manes anima pura.
Versio litteralis
Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS LVII.

§. I. *Scriptura.*

393. Intemerata DILCVLÒ.

Pfal. 45. v. 6. *Adjuvabit eam DEUS mane diluculo.*

PRæclarè Regius quondam Prophetæ de Christo, & MARIA, in spiritu est vaticinatus: *Non accedet ad Te malum, & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo;* hoc quippe in purissimâ Virginis Conceptione omnimodè novimus adimpletum; enimverò, si per *flagellum* sæpiùs, Sacris in paginis, *peccatum*, peccatîve supplicium intelligitur, testante idipsum Psalmistâ, his verbis: *Multa flagella peccatoris*, tale profectò *flagellum*, sicut non accessit ad Christum, sic neq; appropinquare unquam potuit Virgineo ejus *tabernaculo* (MARIE) à DEO specialissimè Sanctificato: *Sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.* in cujus medio, purissimo scilicet dilectissimæ Genitricis corde, Divina gratia omni tempore sedem fixit, nec commoveri unquam, vel ad momentum, in malum voluit: *DEUS in medio ejus, non commovebitur.* Ne autem crederemus, dicti *tabernaculi*, Virginis Deiparæ Sanctificationem, fuisse similem aliorum, qui materno adhuc in utero, post contractam tamen communem peccati maculam, fuere sanctificati,

studiosè apponitur: *Adjuvabit eam DEUS mane diluculo.* quid enim *diluculum* Virginis aliud dixeris, nisi beatissimum Conceptionis momentum? quid *Mane*, nisi latissimam ejusdem Nativitatem? Quæ cum ita sint, juvet quantumvis DEUS Sanctos aliquos, *ad Solis occubitus*, ut bonum juvare latronem voluit, cui salus in ipsis vitæ extremis obtigit: juvet alios *ad vesperum*, ut juvare placuit Magdalenam, in peccatis inveteratam, lachrymis tamen peccata diluentem, juxta illud: *ad vesperum demorabitur fletus:* juvet *ad meridiem* alios, ut adjuvit Martyres, in supremo persecutionis æstu, & calore, pro fide constantissimos: juvet quosdam *ad tertiam diei horam*, velut Apostolos, ad primam Christi vocationem quanto cyùs omnia relinquentes: juvet denique alios, eosque per paucos *mane*, ut Hieremiam, & Joannem Baptistam, in utero sanctificatos, statim post Auroram, captâ jam naturalî vitâ; Attamen ad Beatissimam Virginem, *quasi diluculum præparatus est egressus ejus.* dicere poterat: *Prævenerrunt oculi mei ad te diluculo.* adjuvit namque DEUS MARIAM, favore penitùs extraordinariò, atq; omnîs gratiæ præventionem, non *mane* tantùm, ut illos paucos, verùm *mane diluculo*, bono manè, sumò mane, in ipsâ scilicet foetûs animatione eam Sanctificando,

Pfal. 90. v. 10.

Pfal. 31. v. 10.

Pfal. 45. v. 5.

ibid.

Pfal. 29. v. 6.

Osce. 6. v. 3.

Pfal. 118. v. 148.

jux-

juxtâ illud Hieronymi, in hunc textum: *Auxiliabitur ipsi DEUS, in exordio matutino*, ita ut, quod in alijs fuit *sanctificatio* per peccati jam contracti liberationem, in MARIA fuerit omnigena *præservatio*, ne in peccatum incidere. O felix etgò *diluculum*, jam à primo creationis Deiparæ articulo eam Sanctificans, & tantâ informans gratiâ, ex quâ cadere non potuit! O felix *diluculum*: in quo verificabatur Prophecia illa: *Cor suum tradet, ad vigilandum diluculo, ad Dominum, qui fecit illum*, seu potiùs *illam*, nempe *MARIAM*! O felix *diluculum*, omnis jam tum, in conceptione nempe, caliginis exclusivum! Optimè idcirco in hunc conceptum, locutus fuisse videtur patientissimus Job, per illa verba: *Expectet lucem, & non videat, nec ortum surgentis Aurora*, id est (ut Doctoris Angelici sonat expositio) *Beatissima Virginis, quæ in suo ortu, à peccato originali immunis fuit*. Hanc igitur Virginem, ideò *intemeratam diluculo*, quia à DEO *mane diluculo* adjutam, devotis prosequamur affectibus, ut qui *diluculo* in peccato concepti, *mane* per Baptismum reconciliati sumus, postmodum verò ad horam diei tertiam, in juventute nempe, ad vitia admodum proclives, in adultiori demum ætate, tanquam in *meridie*, in peccatis, proh dolor! adolevimus, saltem *ad vesperum*, reliquo nempe vitæ nostræ spatio, eâ adjuvante, poenitentiam feriam agamus, *intemeratè* imposterum vivamus, atque ad felicissimum Beatitatis *diluculum*, ac *mane* æternum perennaturum, ejus precibus pervenire studeamus.

§. 2. *Authoritas.*

394. *IaCobVs GenVensIs, LabEM DeLens.*

1. *MARIA Lunam sub pedibus habuit, quia nulla culpa unquam in eâ prævalere potuit.* Serm. 2. de Assumpt. *MARIÆ.*

2. *MARIA fuit sine maculâ, per omnis peccati immunitatem. ipsa quidem liberum arbitrium in bono confirmatum habuit, & ideò nulli peccato conscientia patuit. Non habuit admixtionem originalis, quia fuit in utero à Spiritu Sancto sanctificata: nec etiam habuit admixtionem mortalis, quia fuit à Patris potentiâ confirmata, nec etiam habuit admixtionem venialis, quia fuit à puritate Filij impregnata.* Serm. 3. de Assumpt.

§. 3. *Ratio.*

haVD ConVenIt, sponfam gratiâ Carere.

Juxta universalem mentem, & sensum totius Ecclesiæ, Beatissima Virgo fuit vera sponsa Spiritûs Sancti. Ergo conveniens est, ut sit immaculatè concepta. Prob. Conf. Maximè conveniens est, ut sponsa sit semper amica, & conjuncta sponsa, & nunquam ejus gratiâ careat, vel ab eo separata sit: Sed si Beatissima Virgo contraxisset peccatum originale, non ampliùs fuisset amica Spiritûs Sancti, sed ejus inimica, & ab eo separata: Ergo per hoc, quòd Beatissima Virgo sit sponsa Spiritûs Sancti, conveniens est, ut sit immaculatè concepta. Min. constat, quia homo per peccatum grave separatur à D E O, ejusque inimicus efficitur, simulque gratiâ privatur: Sed peccatum originale, juxta Fidem, est verum aliquod grave peccatum. Ergo vel dicis Beatissimam Virginem esse sponsam Spiritûs Sancti. vel non? si secundum: contradicis toti Ecclesiæ; si primum: eoipso implicite tenes, eam fuisse immaculatè conceptam, conjunctissimam Spiritui Sancto, & nunquam ejus gratiâ caruisse, juxta illud Cant. c. 6. *Dilectus meus mihi, & ego illi, &c.*

§. 4. *Historia.*

396. ILLibatae DEI Matris praeservato ab angelis solennizata.

Sanctimonialis, admodum DEO, ac Virgini ejus Genitrici devota, dum nocte quadam admirabunda persisteret, eò, quòd Sancta Mater Ecclesia tunc nondum celebraret Festum Conceptionis Virginis Deiparae, mirabilis ei, & peramena visio desuper est ostensa. Enimverò, cum tenui somno paulisper indulgeret, vox ad eam Divina dirigitur, hujus tenoris: Quare turbata miraris, quòd Ecclesia DEI non celebrat Festum Conceptionis Matris meae? veni ergo mecum! & ostendam tibi hac de re omnem veritatem. Perterrita primum insolita locutione Religiosa Virgo, quis es tu, inquit, qui loqui dignaris mihi? cui vox confestim respondit: Nedubites, Filia! quia ego sum via, veritas, & vita. Tunc enimverò, mirum in modum, confortata, vocemque audacter subsécuta, ad locum tandem pervenit pulcherrimum, & valde delectabilem. Hic vocem iterum audivit, dicentem sibi: Ne dubites, amica mea! sed pro certo habeas, quòd postquam rebelles Angeli de Caelo ad tartara sunt detrusi, boni Angeli, in gratia DEI aeternum confirmati, omni anno, Festum Conceptionis dilectissimae meae Genitricis, in Coelesti curia solenniter celebrarunt; cum enim in mente Divina illam noverint, ex singulari privilegio, ab aeterno praeservatam, ideò ab Angelis talis MARIÆ praeservatio festivissimè solennizata est. Scias praeterea, eum, qui devotè in terris hanc ipsam Festivitatem celebrabit, veniam omnium peccatorum consecuturum, & post temporalem hanc vitam, aeternam tandem in Coelis perfruiturum. *Bernardinus de Busi Serm. 8. de Conceptu.*

§. 5. *Symbolum.*

Mira Creatoris Laus, ab Alauda.

Aurora rutilante, suum mox laudat Alauda Factorem, dulci sidera voce sequens. Concelebrat concepta suum, sine labe MARIA, Instanti primo (Dulcis Alauda) DEUM. *Habebis laudem ex illa. Rom. v. 13. c. 3.*

§. 6. *Antiquitas.*

SIgridis, Birgeritæ Mater, à perICVLO Liberata. 398.

Sigridis, Birgeri, Viri illustrissimi, Sex Regio Suecorum sanguine oriundi uxor, tam virtute, quam nobilitate conspicua, cum gravidam se sentiscens, nihilominus pia peregrinationis causa, Mare trajcere constitisset, jamque navim, ut putabatur, ad omnem firmitatem instructam, cum pluribus alijs, tam de familia, quam exteris conscendisset, exorta repente tempestate, fractis armamentis, ruptis funibus, dilacerata denique navim, in extremum devenit, tam propriae, quam prolis, vitae periculum. Periere jam submersi, & undis spumantibus suffocati complures, reliqui haud semel aperti fluctibus, turgido aestu in diversa raptabantur: cum

Bb ecce!

ecce ! extremum periclitanti Sigridi auxilium tandem tulit, juvenis quidam Princeps, Henricus nomine, ipsius Suecorum Regis filius, eamque, non sine miraculo, in vitâ disponente Numine conservavit. Periculo erepta, ac ob gravem cum morte luctam, plus solito, ad capiendam nocte quietem disposita, incognitam quandam personam sibi apparentem habuit, hiscè eam verbis alloquentem: *Salva evasisti Sigridis: veruntamen non aliam ob causam, quam propter bonum illud, quod geris in utero.* Porro hæc proles alia non erat, quam dilecta DEI famula, S. Birgitta, quam cum paullo post feliciter enixa fuisset, Sacerdos quidam singulari Sanctitate celebris, sedentem in clarâ nube Virginem conspexit, librum manibus tenentem, vocemque audijt, hæc nuntiantem: *Nata est Birgero filia, cujus vox mirabilis, per universum audietur orbem,* quod quam in Birgittâ jugiter fuerit adimpletum, pauci ignorant.

Quod si misericordissima DEI

manus, adeò Sigridem protegere, ac in vitâ servare voluit, præcisè propter filiam, quam materno sub corde gerebat, & quæ Sancta aliquando mulier, ac perfectum virtutis exemplar alijs futura erat, quantò magis credere oportet, Altissimum, potentî suo brachio, MARIAM à diro culpæ originalis naufragio conservasse, quæ non tantum virtutum omnium perfectissima magistra, sed & Mater olim Filij sui Divini futura, mundo exoptatissimam hanc Prolem, nostræ salutis pretium, progignere debebat? *Scriptit de Sigride Surius, Ribadeneira, & alij, in vitâ S. Birgittæ, ad diem 8. Octobris.*

§. 7. Anagramma.

Vna nItIDA, pVrè Con- 399
Cepta Mater.

Salve, ô unica nitida gemma, pura Mater!

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS LVIII.

§. I. Scriptura.

400. InIMICVs In DeIparâ non profICIens.

Psal. 88. v. 23. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non apponet nocere ei.

Quod in servi quondam sui, Davidis Regis, favorem Dominus pronuntiavit, dicens: *Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non apponet nocere ei,* hoc idem in Ancillæ suæ, MARIE, singulare privilegium Sanctissima Trinitas jam ab æterno pronuntiâsse videtur: *Nihil proficiet inimicus in eâ,* id est, quamvis

omnem sit moturus lapidem tartareus inimicus, ut hanc in suam aliquando potestatem redigere queat, per peccatum aliquod, saltem originale, vel ad instans, *nihil tamen proficiet in eâ,* imò supernâ quâdam virtute perterritus, maledictus hic iniquitatis filius, *non apponet nocere ei,* quæ innocentissimo Numinis Filio in Matrem præparata, hoc ipso, ab omni omnino peccato Divinitus est præservata. Hoc jugiter præsensisse videtur Purpuratus Vates illis verbis: *Super Aspidem, & Basiliscum ambulabis, & conculcabis Leonem, & Draconem,* in Beatissimâ enim Virgine non solum nihil profecit Leo, & Draco actualium peccatorum, sed nec
Aspis